

det og dermed sikret, at velfærdsoplægget forbliver hemmeligt. Det betyder, at svaret på, hvordan Socialdemokratiet vil finansiere de mange milliarder, som valgløfterne koster, forbliver hemmeligt, men jeg er nu alligevel sikker på, at vi ikke har set det sidste i føljetonen om det hemmelige velfærdsoplæg.

Venstre ønsker at leve op til ansvaret for at sikre en stabil økonomisk udvikling, og også derfor må vi afvise den stribe af ændringsforslag, der er kommet fra oppositionen.

Jeg synes, det er særlig bemærkelsesværdigt, at begge de partier, som tidligere sad i regering og udarbejdede år 2010-planen, nu groft svigter målet om en afdæmpet vækst i den offentlige sektor. Det Radikale Venstre har ellers været heftigt ude efter andre partier for at banke dem på plads med den velkendte håndtaske, men partiets egne ændringsforslag til finansloven lægger på den ene side op til at anerkende regeringens mål om en vækst på 0,7 pct. i det offentlige forbrug, samtidig med at man på den anden side selv foreslår en vækst på 1,1 pct., altså en overskridelse på 50 pct. af målet.

Denne overskridelse slås dog med flere længder af Socialdemokratiet, som sprænger alle rammer og foreslår en vækst i det offentlige på 2,5 pct. eller over 150 pct. mere end det, de selv lagde op til i år 2010-planen. Hvis denne uansvarlige linje bliver ført ud i livet, vil den bl.a. føre til, at det offentlige slet ikke vil nedbringe sin alt for store gæld. Rent faktisk vil gælden i 2010 komme til at ligge højere end i dag, nemlig på 47 pct. af BNP, og dermed vil Socialdemokratiets forslag være en bombe under ansvarlig økonomi og være et enormt generationstyveri.

Derfor kan jeg med sindsro slutte af med at gentage mig selv fra sidste års debat: Venstre vil stemme for de fornuftige ændringsforslag – det er dem, der er stillet af finansministeren – og vi vil stemme imod de uansvarlige ændringsforslag, især de forslag, der er stillet af Socialdemokratiet.

Kl. 9.20

Formanden:

Selv om der er 20 minutters taletid til ordførerne, er det jo ikke sikkert, at de alle sammen når hele vejen rundt. Derfor må vi imødesee en del korte bemærkninger, og derfor vil jeg bede de medlemmer, der ønsker korte bemærkninger, om at trække herop, når navnene er nævnt. Det vil der ligge en rationaliseringsgevinst i.

Allerførst er der anmeldt korte bemærkninger af hr. Nicolai Wammen, hr. Ole Sohn og hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Det var en tale med høj underholdningsværdi, som Venstres ordfører netop holdt. Påstandene var mange.

Man brugte megen tid på at beskæftige sig med Socialdemokratiet, og det skal regeringen ikke have utak for. Det skyldes måske dagens meningsmåling, der klart viser, at danskerne gerne vil have et regeringsskifte, og det kan vi godt forstå, ikke mindst efter at have hørt hr. Kristian Jensen.

Hvad man brugte en hel del mindre tid på, var at tale om, at vi står i en situation, hvor arbejdsløshedstallene stiger måned for måned, hvor pengene fosser ud af statskassen, og hvor regeringen og Dansk Folkeparti har opgivet at betale af på gælden. I går så vi en ny Økonomisk Redegørelse, hvor man forsøger sig med et skønmaleri og siger: Nu er opsvinget der, vent bare lige et øjeblik.

Jeg vil bare sige til hr. Kristian Jensen, at da vi stod her sidste år, fik vi at vide af hr. Kristian Jensen, at arbejdsløsheden nok ikke ville stige ret meget, allerhøjest en lille smule, måske til 155.000 næste år. Det blev sagt med stor overbevisning, men vi har set noget helt andet, så jeg vil spørge hr. Kristian Jensen: Hvorfor skulle vi tro på regeringens tal i dag, når vi ikke har kunnet tro på dem fra sidste år og man har været nødt til at opjustere, opjustere og opjustere arbejdsløshedstallene?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når hr. Kristian Jensen ønsker at citere sig selv, er det måske i mangel af andre og bedre at citere fra.

Han startede med et citat om politiaftalen, som mandede ud i en stor usandhed om finansieringen. Alle de partier, der deltog i forhandlingerne, leverede mig bekendt finansieringsforslag. Der var uenighed om dem, men der var anvist fuld finansiering fra alle de partier, der deltog i forhandlingerne. Men det brugte hr. Kristian Jensen over en tredjedel af sin taletid på, fordi Venstre øjensynligt ikke ønsker at diskutere det helt centrale problem, nemlig at arbejdsløsheden stiger dag for dag for dag.